

Acoustic Impact: *For John*. Vlastním nákladem, 2005, celkový čas 45:33.

Nadšen skvělým vystoupením, přivezl jsem si ze Zahrady album skupiny **Acoustic Impact**. Proč o něm píši v příhradce "dobře uleželá alba"? Protože to byla loňská Zahrada. Mohl jsem ho ale klidně dostat na letošní Zhradě, mohl jsem ho dostat před pěti lety, za deset let. Nahraná instrumentální hudba z hodnoceného alba je nadčasová, asi bychom byli bezradní, pokud bychom podle zvuku měli tipovat letopočet vzniku.

"Pokud po nezdárných koncích ve svých předchozích formacích snili nynější členové Acoustic Impact o kapele, která by mohla být konečně úspěšná, potom se jim sen rozhodně splnil," stojí na bookletu. Nevím, jakými všemi předchozími formacemi členové Acoustic Impactu prošli. Já znám jednu, jejímiž členy byly tři čtvrtiny z nich a díky které jsem tušil "do čeho jdu" ještě

dřív, než jsem Acoustic Impact slyšel. Mluvím o bohužel zaniklé, velice osobité skupině "d'ábelského folku" Telegraf z Tábora (mimočodem, další ex-telegrafista Radim Stolina sepsal výše citovaný sleeve-note). Věděl jsem, že se setkám s kapelníkem Telegrafu Jiřím Blafkou. S jeho španělkou, vycizelovanou školou flamenca, kterou absolvoval ve Španělsku, s gejírem jeho hudebních nápadů. S přesným, ale hlavně neutuchající energií nabitým Martinem Mácou, perkusistou se soupravou postavenou hlavně na congách a vyšperkovanou baterií dalších bouchátek a cinkátek. S "kovovým" a "trsátkovým" akustickým kytaristou Davidem Juráněm, který se v sestavě Telegrafu objevil až v samém závěru jeho existence; podle hodnoceného alba i živé zkušenosti je to přemýšlivý a tvůrčí muzikant oddaný svému nástroji. Tuto trojici zakladatelů záhy doplnil klávesista Pepa Čechtický, v jehož osobě získal Acoustic Impact dalšího výborného sólistu, další zvukovou barvičku a taky žádoucí doprovod, který všechny ty krátké tóny propojil a zafixoval do výsledného tvaru.

Acoustic Impact: John by měl radost

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 25 Září 2006 04:00

Na albu najdeme jedenáct spíše delších skladeb (titulka *For John* má například 8:24). Jak je žánrově zařadit? Acoustic Impact hrává na jazzových akcích; označíme-li tedy jejich hudbu za jazz, rozhodně nic nezkazíme: jazz je svobodná, širošířá hudba, která pojme leccos. Ještě spíše je to new acoustic music (pokud tedy rozdíl mezi jazzem a novou akustickou hudbou cítíte stejně jako já: podrobnější výklad se mi sem bohužel nevejde), protože z ní cítím jiné kořeny, harmonické postupy, větší přehlednost. Vzhledem k tomu, že se převážně jedná o orgie akustických kytar a také díky zmíněnému backgroundu kytaristů je ze skladeb slyšet dost latiny a ještě víc flamenca: spíš ale jako trvalý nezanedbatelný vliv "na pozadí", nikoli jako úporná snaha o stylovost. Jak slyší sami sebe a odkud čerpají, o tom asi nejlépe svědčí věnování titulní, asi nejvýraznější skladby i celého alba Johnu McLaughlinovi.

Zachycené melodické motivy jsou celkem obyčejné, neuchvacují svou "velikostí". Velmi vydařené je ale jejich "kompletování" do jednotlivých skladeb: jejich stavba a aranžování je vskutku silnou stránkou Acoustic Impactu. Autory repertoáru jsou kromě Máci všichni členové kapely (nejvíc Blafka) a navíc ještě Karel Juráň. Většina skladeb má dva autory, protože zřejmě spíše než v klidu pracovny nad notovým papírem vznikala nahraná muzika z improvizací, vzájemného ovlivňování a předávání nápadů mezi muzikanty. Jako aranžéři jsou bez jakéhokoli rozlišování uvedeni členové kapely, zmíněný spoluautor Karel Juráň a ještě zvukař skupiny Luboš Kocourek. K charakterizaci skladeb si nepomůžeme ani berličkou "rychlé" nebo "pomalé", protože změny tempa se vyskytují v podstatě v každé skladbě, v každé z nich se pracuje s řadou různě rychlých motivů a témat. Promyšlené aranže si téměř vystačí s nástroji členů kapely: prolétajícími se kytarami a občas k sólu vyrážejícímu piánu. V doprovodu je zřídka pianový rejstřík zaměněný za jiný (varhany); velmi důležité pro hudbu Acoustic Impactu jsou i perkuse: v instrumentálce *De media noche carrera* hrají dokonce sólo. Hosté jsou sice obšírně vyjmenováni, jediný významný pro zvuk desky je ale trumpetista Štěpán Tůma s krátkým, ale silným sólem ve

For John

Běžná česká folková kapela je podobná celé řadě svých domácích soupeřů, přitom ale hraje muziku, která se přesně takhle asi nikde ve světě nehraje. Acoustic Impact to má opačně: bylo by zpozdilé se domnívat, že objevil Ameriku a že podobným způsobem nikdo na světě netvoří. U nás je ale se svým soundem velmi ojedinělý: virtuózní instrumentální hody v přísně akustickém zvuku momentálně nikdo nenabízí. Z toho za prvé vyplývá, že jejich hudba míří do světa, což můžeme doložit třeba poměrem češtiny a angličtiny na bookletu nebo i třeba názvy skladeb (např. *Gaffa*, *Wave*, *Carlos Loco*, *Los Medos?*). Za druhé z toho plyne, že naopak, kromě radosti ze skvěle hrajících akustických nástrojů přináší Acoustic Impact kousek světa zase nám. Kdyby zahráli Johnu McLaughlinovi do ouška, určitě by z nich měl radost.